

মধুবন

“*কামজিৎ – হদৰ সকলো কামনাৰ পৰা উপৰাম*”

বাপদাদাই নিজৰ অকণমানি শ্ৰেষ্ঠ সুখী সংসাৰখনক চাই আছেইক। এফালে বহুত ডাঙৰ অসাৰ সংসাৰ। আনফালে অকণমানি সুখী সংসাৰ। এই সুখী সংসাৰত সদায় সুখ-শান্তি সম্পন্ন ব্ৰাহ্মণ আত্মাসকল আছে কিয়নো পবিত্ৰতা আৰু স্বচ্ছতাৰ আধাৰত এই জীৱন সুখ-শান্তিময় হয়। য’ত পবিত্ৰতা বা স্বচ্ছতা আছে ত’ত কোনো দুখ অশান্তিৰ নাম চিহ্ন নাথাকে। পবিত্ৰতাৰ দুৰ্গৰ ভিতৰত এইখন অকণমানি সুখী সংসাৰ। যদি পবিত্ৰতাৰ দুৰ্গৰ পৰা সংকল্পৰ দ্বাৰাও বাহিৰলৈ যোৱা তেতিয়া দুখ আৰু অশান্তিৰ প্ৰভাৱ অনুভৱ কৰা। যদি বুদ্ধি ৰূপী ভৰি দুৰ্গৰ ভিতৰত থাকে তেন্তে সংকল্পতেই নহয় সপোনতো দুখ অশান্তিৰ লহৰ আহিব নোৱাৰে। দুখ অশান্তিৰ অলপো যদি অনুভৱ হয় তেনেহ’লে অৱশ্যে কিবা নহয় কিবা অপবিত্ৰতাৰ প্ৰভাৱ আছে। পবিত্ৰতা, কেৱল কামজিৎ জগতজিৎ হোৱাটোৱে নহয়। কিন্তু হদৰ সকলো কামনাই হৈছে কাম বিকাৰৰ বংশ। কামজিৎ অৰ্থাৎ সকলো কামনাক জয় কৰা কিয়নো কামনা অনেক বিস্তাৰ পূৰ্বক আছে। **কামনা এক হ’ল বস্তুৰ, দ্বিতীয়তে - ব্যক্তিৰ দ্বাৰা হদৰ প্ৰাপ্তিৰ কামনা। তৃতীয়তে - সম্বন্ধ বজাই ৰাখোঁতেও হদৰ অনেক প্ৰকাৰৰ কামনা উৎপন্ন হয়। চতুৰ্থতে - সেৱাৰ ভাৱনাতো হদৰ কামনাৰ ভাৱ উৎপন্ন হৈ যায়।** এই চাৰিওপ্ৰকাৰৰ কামনাক সমাপ্ত কৰা অৰ্থাৎ চিৰকালৰ বাবে দুখ অশান্তিক জয় কৰা। এতিয়া নিজেই নিজক সোধা এই চাৰিওপ্ৰকাৰৰ কামনাক সমাপ্ত কৰিছোঁনে? যিকোনো বিনাশী বস্তুৱে যদি বুদ্ধিক নিজৰ ফালে আকৰ্ষিত কৰে তেন্তে নিশ্চয় কামনাৰ ৰূপআসক্তি আছে। ৰয়েল (মাৰ্জিত) ৰূপত শব্দ পৰিৱৰ্তন কৰি কোৱা - ইচ্ছা নাই কিন্তু ভাল লাগে। বস্তু হওক বা ব্যক্তি হওক কিন্তু কাৰোবাৰ প্ৰতিও যদি বিশেষ আকৰ্ষণ আছে, সেইটো বস্তু বা সেইগৰাকী ব্যক্তিয়েই ভাল লাগে অৰ্থাৎ কামনা আছে। ইচ্ছা আছে। সকলো ভাল লাগে এয়া হ’ল যথার্থ। কিন্তু এইটোৱে ভাল লাগে এয়া হ’ল অযথার্থ।

এয়া ইচ্ছাৰ ৰয়েল ৰূপ। কাৰোবাৰ সেৱা ভাল লাগে, কাৰোবাৰ প্ৰতিপালন ভাল লাগে, কাৰোবাৰ গুণ ভাল লাগে, কাৰোবাৰ পৰিশ্ৰম ভাল লাগে, কাৰোবাৰ ত্যাগ ভাল লাগে, কাৰোবাৰ স্বভাৱ ভাল লাগে কিন্তু ভালৰ সুবাস লোৱা বা ভালখিনি নিজৰ মাজত ধাৰণ কৰা এয়া বেলেগ কথা। কিন্তু এই গুণবোৰৰ কাৰণে এৱেঁই ভাল – এনেকৈ ভাল বুলি কোৱাতো ইচ্ছাত পৰিৱৰ্তিত হৈ যায়। এয়া কামনা। যাৰ বাবে দুখ আৰু অশান্তিৰ সন্মুখীন হ’ব নোৱাৰে। এক হ’ল ভালৰ পিচত নিজক ভাল হোৱাৰ পৰা বঞ্চিত কৰা। দ্বিতীয়তে - শত্ৰুতাৰ কামনায়ো অৱনমিত কৰি দিয়ে। এক হ’ল প্ৰভাৱিত হোৱাৰ কামনা। দ্বিতীয়টো হ’ল কাৰোবাৰ প্ৰতি শত্ৰুতা বা ঈৰ্ষাৰ ভাৱনাৰ কামনা। ইও সুখ আৰু শান্তি সমাপ্ত কৰি দিয়ে। সদায় মন অস্থিৰতাত আহি যায়। **প্ৰভাৱিত হোৱাৰ লক্ষণ আসক্তি আৰু বশ্যতা। এইদৰে ঈৰ্ষা বা শত্ৰুতাৰ ভাৱ, ইয়াৰ লক্ষণ হ’ল - জেদ কৰা আৰু সিদ্ধ কৰা।** দুয়োটা ভাৱতে কিমান এনাৰ্জী (শক্তি), কিমান সময় নষ্ট হৈ যায়, এয়া গ’ম পোৱা নাযায়। দুয়োটাই বহুত লোকচান কৰোঁতা হয়। নিজেও অশান্ত আৰু আনকো অশান্ত কৰোঁতা হয়। এনেকুৱা স্থিতিৰ সময়ত এনেকুৱা আত্মাসকলৰ এইটোৱে শ্লোগান হয় - দুখ ল’ব লাগে আৰু দুখ দিবই লাগে। যিয়েই হৈ নাযাওঁক - কিন্তু কৰিবই লাগিব। এই কামনাই সেই সময়ত কয়। ব্ৰাহ্মণ আত্মাই নকয়, সেইবাবে কি হয় সুখ আৰু শান্তিৰ সংসাৰৰ পৰা বুদ্ধি ৰূপী ভৰি বাহিৰলৈ ওলাই যায়, সেয়েহে এই ৰয়েল কামনাবোৰৰ ওপৰতো বিজয়ী হোৱা। এই ইচ্ছাবোৰৰ পৰাও ‘ইচ্ছা মাত্ৰম অবিদ্যা’ৰ (ইচ্ছাৰ বিষয়ে অজ্ঞ) স্থিতিত আহি যোৱা।

এয়া যি সংকল্প কৰা দুয়োটা ভাৱত যে মই এইটো কৰিহে দেখুৱাম, কাক দেখুৱাবা? পিতাক নে ব্ৰাহ্মণ পৰিবাৰক? কাক দেখুৱাবা? এনেকৈ বুজিবা যে এইটো কৰি দেখুৱাম নহয়, কিন্তু অৱনতি হৈ দেখুৱাম। এয়া চমৎকাৰ নেকি যে দেখুৱাবা! অৱনতি হোৱাতো দেখুৱাৰ কথা নেকি! এয়া হদৰ (সীমিত) প্ৰাপ্তিৰ নিচা - মই সেৱা কৰি দেখুৱাম। মই নাম উচ্ছল কৰি দেখুৱাম, এই শব্দবোৰ পৰীক্ষা কৰা যে ৰয়েল হয়নে? কোৱা সিংহৰ ভাষা কিন্তু হোৱা ছাগলী। যিদৰে আজিকালি কোনোবাই সিংহৰ, কোনোবাই হাতীৰ, কোনোবাই ৰাৱণৰ, কোনোবাই ৰামৰ মুখা নিপিন্ধে জানো। গতিকে এয়াও মায়াই সিংহৰ মুখা লগাই দিয়ে। মই এইটো কৰি দেখুৱাম, এইটো কৰিম, কিন্তু মায়াই নিজৰ বশীভূত কৰি ছাগলী বনাই দিয়ে। মই-ভাৱ অহা অৰ্থাৎ কিবা নহয় কিবা হদৰ কামনাৰ বশীভূত হোৱা। যুক্তিযুক্ত ভাষা ক’বা আৰু ভাৱনাও যুক্তিযুক্ত ৰাখিবা। এয়া পটুতা নহয় কিন্তু প্ৰত্যেক কল্পত - সূৰ্যবংশীৰ পৰিৱৰ্তে চন্দ্ৰবংশী হোৱাৰ পৰাজয়হে। কল্পই-কল্পই চন্দ্ৰবংশী

হ'বই লাগিব। তেন্তে এয়া পৰাজয় হ'ল নে পটুতা হ'ল? গতিকে এনেকুৱা পটুতা নেদেখুৱাবা। **অভিমানো নকৰিবা আৰু অপমানো নকৰিবা।** দুয়োটা ভাৱনাই শুভ ভাৱনা শুভ কামনাৰ পৰা দূৰ কৰি দিয়ে। গতিকে চেক (পৰীক্ষা) কৰা - অলপো সংকল্প মাত্ৰও অভিমান বা অপমানৰ ভাৱনা থাকিতো যোৱা নাই? য'ত অভিমান আৰু অপমানৰ ভাৱনা থাকে ত'ত কেতিয়াও কোনো স্বমানৰ স্থিতিত স্থিত হ'ব নোৱাৰে। স্বমানে সকলো কামনাৰ পৰা একাষৰীয়া কৰি দিব আৰু সদায় সুখৰ সংসাৰত, সুখ-শান্তিৰ দোলনাত দুলি থাকিব। ইয়াকে কোৱা হয় সকলো কামনাজিৎ, জগতজিৎ। সেয়েহে বাপদাদাই অকণমানি সুখী সংসাৰখনক চাই আছিল। সুখৰ সংসাৰৰ পৰা, নিজৰ স্বদেশৰ পৰা পৰৰ দেশলৈ বুদ্ধি ৰূপী ভৰিৰ দ্বাৰা কিয় গুছি যোৱা? পৰৰ ধৰ্ম, পৰৰ দেশ দুখ দিওঁতা হয়। স্বধৰ্ম, স্বদেশ সুখ দিওঁতা হয়। সুখৰ সাগৰ পিতাৰ সন্তান হোৱা, সুখৰ সংসাৰৰ অনুভৱী আত্মা হোৱা। অধিকাৰী আত্মা হোৱা গতিকে সদায় সুখী হৈ থাকা, শান্ত হৈ থাকা। বুজিলা!

দেশ-বিদেশৰ দুয়ো ঠাইৰে স্নেহী সন্তানসকল নিজৰ ঘৰত বা পিতাৰ ঘৰত নিজৰ অধিকাৰ ল'বলৈ আহি উপস্থিত হৈছাহি। অধিকাৰী সন্তানসকলক দেখি বাপদাদাও হৰ্ষিত হয়। যিদৰে আনন্দত আহিছা সেইদৰেই সদায় আনন্দিত হৈ থকাৰ বিধি, এই দুয়োটা কথাৰ সংকল্পৰেও ত্যাগ কৰি চিৰকালৰ বাবে ভাগ্যৱান হৈ যাবা। ভাগ্য ল'বলৈ আহিছা কিন্তু ভাগ্য লোৱাৰ লগতে মনৰ পৰা যিকোনো দুৰ্বলতা যি উৰন্ত কলাত বিধিনি ৰূপ হয় সেয়া ত্যাগ কৰি যাবা। এই ত্যাগ কৰাটোৱেই হৈছে লোৱা। ভাল বাৰু!

সদায় সুখৰ সংসাৰত থাকোঁতা সকলো কামনাজিৎ, সদায় সকলো আত্মাৰ প্ৰতি শুভ ভাৱনা আৰু শুভ কামনা কৰোঁতা শ্ৰেষ্ঠ আত্মাসকলক, সদায় স্বমানৰ চিটত (আসনত) স্থিত হৈ থাকোঁতা বিশেষ আত্মাসকলক বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু নমস্কাৰ।

12-04-2020 প্ৰাতঃমুৰুলী ওঁম শান্তি “অব্যক্ত-বাপদাদা” ৰিভাইজ 25-12-1985

মধুবন

“*মধুৰতা দ্বাৰা কটু ধৰণীক মধুৰ কৰি তোলা*”

আজি আটাইতকৈ মহান পিতা, গ্ৰেণ্ড ফাদাৰ নিজৰ গ্ৰেণ্ড চিল্ভেন লভলী সন্তানসকলৰ সৈতে মিলন উদযাপন কৰিবলৈ আহিছে। গ্ৰেট গ্ৰেট গ্ৰেণ্ড ফাদাৰ বুলি ব্ৰহ্মাৰ গায়ন কৰা হৈছে। নিৰাকাৰ পিতাই ব্ৰহ্মাক সাকাৰ সৃষ্টিৰ ৰচনাৰ নিমিত্ত বনালে। মনুষ্য সৃষ্টিৰ ৰচয়িতা হোৱাৰ বাবে, মনুষ্য সৃষ্টিৰ স্মাৰক বৃক্ষৰ ৰূপত দেখুওৱা হৈছে। বীজ গুপ্ত হয়, প্ৰথমে দুটি পাত, য'ৰ পৰা কাণ্ড (গা-গছ) ওলায় - সেই বৃক্ষে আদি দেৱ আদি দেৱী মাতা পিতাৰ স্বৰূপত বৃক্ষৰ ফাউণ্ডেচন (আধাৰ) ব্ৰহ্মা নিমিত্ত হয়। তেওঁৰ দ্বাৰা ব্ৰাহ্মণ ৰূপী কাণ্ড প্ৰকট হয় আৰু ব্ৰাহ্মণ ৰূপী কাণ্ডৰ পৰা অনেক ঠাল-ঠেঙুলি উৎপন্ন হয় সেয়েহে গ্ৰেট গ্ৰেট গ্ৰেণ্ড ফাদাৰ বুলি ব্ৰহ্মাক গায়ন কৰা হৈছে। ব্ৰহ্মাৰ অৱতৰণ হোৱা অৰ্থাৎ বেয়া দিন সমাপ্ত হৈ ভাল দিন আৰম্ভ হোৱা। ৰাতি সমাপ্ত হৈ ব্ৰহ্মা মুহূৰ্ত আৰম্ভ হৈ যায়, বাস্তৱত হৈছে ব্ৰহ্মা মুহূৰ্ত, কওঁতে ব্ৰহ্ম মুহূৰ্ত বুলি কয় সেয়েহে ব্ৰহ্মাৰ বৃদ্ধ ৰূপ দেখুৱায়। গ্ৰেণ্ড ফাদাৰ নিৰাকাৰী পিতাই গ্ৰেণ্ড চিল্ভেনক ইমান উপহাৰ দিয়ে যে 21 জন্মলৈকে ভোগ কৰি থাকে। দাতাও হয় আৰু বিধাতাও হয়। জ্ঞান ৰত্নৰ থালী ভৰাই দি দিয়ে। শক্তিৰ গ'ল্ডেন গিফট (সোণালী উপহাৰ) অগণন স্বৰূপত দি দিয়ে। গুণৰ গহনাৰ বক্স (বাকচ) ভৰপূৰ কৰি দিয়ে। তোমালোকৰ ওচৰত কিমান শৃংগাৰৰ বক্স আছে! নিতৌ ন ন শৃংগাৰ কৰিলেও অগণন। এই গিফট সদায় লগত যাব। সেই স্থূল গিফটতো ইয়াতেই থাকি যায়, কিন্তু এয়া লগত যাব। ইমান গডলী গিফটেৰে (ঐশ্বৰীয় উপহাৰেৰে) সম্পন্ন হৈ যোৱা যে উপাৰ্জন কৰাৰ প্ৰয়োজনেই নাথাকিব। গিফটৰ পৰাই থাই থাকিব। পৰিশ্ৰমৰ পৰা হাত সাৰি যাব।

সকলোৱে বিশেষ “খ্ৰীষ্টমাচ ডে” (বৰদিন) উদযাপন কৰিবলৈ আহিছা নহয় জানো। বাপদাদাই “কিচমিচ ডে” বুলি কয়। “কিচমিচ ডে” অৰ্থাৎ মধুৰতাৰ দিন। সদায় মিঠা হোৱাৰ দিন। মিঠায়েই বেচিকৈ খোৱা আৰু খুওৱা নহয় জানো। মুখ মিঠাতো অলপ সময়ৰ কাৰণে হয় কিন্তু নিজেই মিঠা হৈ গ'লে তেতিয়া সদায়েই মুখত মধুৰ বাণী থাকিব। যিদৰে মিঠা থাই আৰু খুৱাই আনন্দিত নোহোৱা জানো, সেইদৰে মধুৰ বাণীয়ে নিজকো আনন্দিত কৰে, আনকো আনন্দিত কৰে। গতিকে ইয়াৰ দ্বাৰা সদায় সকলোৰে মুখ মিঠা কৰি থাকিব। সদায় মিঠা দৃষ্টি, মিঠা বাণী, মিঠা কৰ্ম। এয়াই “কিচমিচ ডে” উদযাপন কৰা হ'ল। উদযাপন কৰা অৰ্থাৎ তেনেকুৱা হোৱা। যিকোনো লোককে অলপ সময়ৰ বাবেও মিঠা দৃষ্টি দি দিয়া। মিঠা (মধুৰ) বাণী শুনাই দিয়া তেতিয়া সেই আত্মাটিক চিৰকালৰ বাবে ভৰপূৰ কৰি দিয়া। এই অলপ সময়ৰ মধুৰ

দৃষ্টি আৰু বাণীয়ে সেই আত্মাটিৰ সৃষ্টি পৰিৱৰ্তন কৰি দিব। এই দুটি মধুৰ বাণী চিৰকালৰ বাবে পৰিৱৰ্তন হোৱাৰ নিমিত্ত হৈ যাব। মধুৰতা এনেকুৱা বিশেষ ধাৰণা যিয়ে কটু ধৰণীকো মধুৰ কৰি দিয়ে। তোমালোক সকলোৰে পৰিৱৰ্তনৰ আধাৰ পিতাৰ দুটি মধুৰ বাণী নাছিল জানো। মিঠা সন্তানসকল, তোমালোক মিঠা শুদ্ধ আত্মা। এই দুটি মধুৰ বাণীয়ে পৰিৱৰ্তন কৰি দিলে নহয় জানো। মিঠা দৃষ্টিয়ে পৰিৱৰ্তন কৰি দিলে। সেইদৰে মধুৰতাৰ দ্বাৰা আনকো মধুৰ কৰি তোলা। এয়াই মুখ মিঠা কৰা। বুজিলা – “খ্ৰীষ্টমাচ ডে” উদযাপন কৰিলা নহয়। সদায় এই উপহাৰবোৰেৰে নিজৰ আঁচল ভৰপূৰ কৰি ল’লানে? সদায় মধুৰতাৰ উপহাৰ লগত ৰাখিবা। ইয়াৰ দ্বাৰা সদায় মিঠা হৈ থাকিবা আৰু মিঠা কৰি তুলিবা। ভাল বাৰু!

সদায় জ্ঞান ৰত্নেৰে বুদ্ধি ৰূপী আঁচল ভৰপূৰ কৰোঁতা, সদায় সৰ্ব শক্তিৰে শক্তিশালী আত্মা হৈ শক্তিৰে সদায় সম্পন্ন হওঁতা, সৰ্ব গুণৰ গহনাৰে সদায় শূদ্ধাৰিত হৈ থাকোঁতা, শ্ৰেষ্ঠ আত্মাসকলক, সদায় মধুৰতাৰে মুখ মিঠা কৰোঁতা মিঠা সন্তানসকলক বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু নমস্কাৰ।

অব্যক্ত বাপদাদাৰ কুমাৰসকলৰ সৈতে সাক্ষাৎকাৰ:- কুমাৰ অৰ্থাৎ তীব্ৰগতিৰে আগবাঢ়োতা। থমকি ৰ’লা আকৌ আগবাঢ়িলা এনেকুৱা নহয়। যেনেকুৱাই পৰিস্থিতি নহওঁক কিন্তু নিজক সদায় শক্তিশালী আত্মা বুলি ভাবি আগবাঢ়ি যোৱা। পৰিস্থিতি বা বায়ুমণ্ডলৰ প্ৰভাৱত আহোঁতা নহয়, কিন্তু নিজৰ শ্ৰেষ্ঠ প্ৰভাৱ আনৰ ওপৰত পেলাওঁতা। শ্ৰেষ্ঠ প্ৰভাৱ অৰ্থাৎ আত্মিক প্ৰভাৱ। বেলেগ নহয়। এনেকুৱা কুমাৰ হোৱানে? পেপাৰ (পৰিস্থিতি) আহিলে অস্থিৰ হওঁতাতো নোহোৱা। পেপাৰত পাছ কৰোঁতা (উত্তীৰ্ণ হওঁতা) হোৱা নহয়! সদায় সাহসী হোৱা নহয়! য’ত সাহস আছে ত’ত পিতাৰ সহায় আছেই। সন্তানে সাহস ৰাখিলে পিতাই নিশ্চয় সহায় কৰে। প্ৰতিটো কাৰ্যত নিজক আগত ৰাখি আনকো শক্তিশালী কৰি গৈ থাকিবা।

কুমাৰসকল হয়েই উৰন্ত কলাধাৰী। যিসকল সদায় বন্ধন মুক্ত হয় তেওঁলোকেই উৰন্ত কলাধাৰী হয়। তেন্তে বন্ধন মুক্ত কুমাৰ হোৱা। মনৰো বন্ধন নাই। গতিকে সদায় বন্ধন সমাপ্ত কৰি বন্ধন মুক্ত হৈ উৰন্ত কলাধাৰী কুমাৰহোৱানে? কুমাৰসকলে নিজৰ শৰীৰৰ শক্তি আৰু বুদ্ধিৰ শক্তি দুয়োটাই সফল কৰি আছানে? লৌকিক জীৱনত নিজৰ শৰীৰৰ শক্তি আৰু বুদ্ধিৰ শক্তিক বিনাশী কামত লগাই থাকিলা। আৰু এতিয়া শ্ৰেষ্ঠ কামত লগাওঁতা। অস্থিৰতাৰ সৃষ্টি কৰোঁতা নহয়। কিন্তু শান্তি স্থাপন কৰোঁতা। এনেকুৱা শ্ৰেষ্ঠ কুমাৰ হোৱানে? কেতিয়াবা লৌকিক জীৱনৰ সংস্কাৰ ইমাৰ্জ (জাগ্ৰত)তো নহয়? অলৌকিক জীৱনধাৰী অৰ্থাৎ নতুন জন্ম লওঁতা। গতিকে নতুন জন্মত পুৰণি কথা নাথাকে। তোমালোক সকলো নতুন জন্ম লওঁতা শ্ৰেষ্ঠ আত্মা হোৱা। কেতিয়াও নিজকে সাধাৰণ বুলি নাভাবি শক্তিশালী বুলি ভাবিবা। সংকল্পতো অস্থিৰতাত নাহিবা। এনেকৈতো প্ৰশ্ন নোসোধা যে ব্যৰ্থ সংকল্প আহে কি কৰোঁ? ভাগ্যৱান কুমাৰ হোৱা। 21 জন্ম ভাগ্যৰ খাই থাকিবা। স্থূল সূক্ষ্ম দুয়োটা উপাৰ্জনৰ পৰা হাত সাৰি যাবা। ভাল বাৰু।

বিদায়ৰ সময়ত স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ:- সকলো দেশ-বিদেশৰ দুয়োফালৰ সন্তানসকলৰ এই বিশেষ দিনটিৰ উপলক্ষে কাৰ্ডো পালোঁ, পত্ৰও পালোঁ আৰু স্মৰণো পালোঁ। বাপদাদাই সকলো অতি মিঠা সন্তানসকলক এই বৰদিন উপলক্ষে “সদায় মধুৰতাৰে শ্ৰেষ্ঠ হোৱা আৰু শ্ৰেষ্ঠ কৰি তোলা” এইটো বৰদানৰ লগতে নিজেও বৃদ্ধি পাই (উন্নতি কৰি) থাকা আৰু সেৱাতো বৃদ্ধি কৰি গৈ থাকা। সকলো সন্তানৰ প্ৰতি অতি মহান পিতাৰ অপৰিসীম স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু লগতে স্নেহভৰা মোবাৰক (শুভেচ্ছা)। গুড মৰ্ণিং (সুপ্ৰভাত) হওক। সদায় মিঠা হোৱাৰ শুভেচ্ছা থাকিল।

বৰদান: সহনশক্তিৰ দ্বাৰা অবিনাশী আৰু মধুৰ ফল প্ৰাপ্ত কৰোঁতা সকলোৰে স্নেহী হোৱা
সহন কৰা মানে মৰা নহয় কিন্তু সকলোৰে অন্তৰত স্নেহেৰে জীয়াই থকা। যেনেকুৱাই বিৰোধ নহওক, ৰাৱণতকৈও তীব্ৰ হওক, এবাৰ নহয় 10 বাৰ সহন কৰিবলগীয়া হ’লেও তথাপি সহনশক্তিৰ ফল অবিনাশী আৰু মধুৰ হয়। কেৱল এইটো ভাৱনা নাৰাখিবা যে মই ইমান সহন কৰিলোঁ গতিকে এৱোঁ কিবা কৰক। অল্পকালৰ ফলৰ ভাৱনা নাৰাখিবা। দয়াৰ ভাৱ ৰাখা - এয়াই হ’ল সেৱা ভাৱ। সেৱা ভাৱধাৰীসকলে সকলোৰে দুৰ্বলতাবোৰক সমাহিত কৰি লয়। তাৰ বিৰুদ্ধাচৰণ নকৰে।

স্লোগান: যি হৈ গ’ল সেয়া পাহৰি যোৱা, হৈ যোৱা কথাৰ পৰা শিক্ষা লৈ আগলৈ সদায় সাৱধান হৈ থাকা।

!! ওঁম্ শান্তি !!

ওঁম্ শান্তি!!